

vŕby

Komajota

Ranené sú vŕby a náš,
už viac nie je v nich,
Vrastá nápis, sip cez srdce,
telom vŕb môj vdych.

Kde ta nájdem, kde ma nájdeš,
keď sa náš strom zahojí.

Je dážď a viem že liste raz zmíkne,
a z lámavých vŕb, ich Váhu preč sfúkne,
do ta i tím čo zhýba spleť búrok,
v nich náš do viet do vŕb skrytí kúsok.

Prezreté na úplný prach ostávajú statť
ja sa vrátim kým nebude ďalšia blízko rast,

Kde ta nájdem, kde ma nájdeš,
keď sa náš strom zahojí.

Je dážď a viem že liste raz zmíkne,
a z lámavých vŕb, ich Váhu preč sfúkne,
do ta i tím čo zhýba spleť búrok,
v nich náš do viet do vŕb skrytí kúsok.